

Motion till riksdagen 2010/11:Ub291

av **Solveig Zander (C)**

Förstärkning av teckenspråksutbildningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förstärka teckenspråksutbildningen.

Motivering

Behovet av att kunna uttrycka sig och att kunna gör sig förstådd blir allt viktigare. Ett sätt att möjliggöra kommunikation är att behärska teckenspråket. I SOU 2006:54 framgår att exakt antal personer som är i behov av att förmedla sig via teckenspråk inte finns. Det talar dock för att mörkertalet är stort och att många med funktionsnedsättningar skulle få ett betydligt bättre liv såväl socialt som yrkesmässigt om de kunde kommunicera med teckenspråk.

Den teckenspråksundervisning som finns idag utgår fortfarande ifrån den verklighet som rådde för flera år sedan. Då flyttades barnen till specialskolor, till exempel till Manillaskolan i Stockholm, och fick en förmålig teckenspråksutbildning. I dag bor barnen hemma och har rätt att få teckenspråksutbildning i förskolan och i skolan i den egna kommunen. Här finns i dag stora brister då kommunerna inte har de utbildade lärare som behövs. I dag finns ett fåtal rena teckenspråksskolor. Dessa är inte heller så attraktiva då föräldrarna vill ha sina barn hemma och vi vet att barnen mår bra av att ha kontakt med familjen i det dagliga livet.

Kommunerna ska inte kunna välja bort att ha en bra teckenspråksundervisning och utbildning. Barnens framtid är helt beroende av att få ett språk de behärskar till 100 procent, i annat fall är de hänvisade till ett liv i utanförskap och utanför samhällsgemenskapen.

Föräldrar till barn som har särskilda behov, bl.a. döva och hörselskadade barn, har idag rätt till 240 timmars teckenspråksutbildning. Det är en kurs på 10 veckor. Det man inte hinner lära sig på den tiden eller om man vill ut-

Fel! Okänt namn på

veckla språkkunskaperna får man bekosta på egen hand. Anhörigas möjligheter att lära teckenspråk är viktigt. Vad som händer när barn och föräldrar har svårt att kommunicera med varandra vet vi allt för väl.

Det behövs en genomlysning av vilka brister som finns för att få fram förslag till hur teckenspråksutbildningen och undervisningen kan förstärkas.

Stockholm den 18 oktober 2010

Solveig Zander (C)